

- 4) ustalanie cen kruszywa naturalnego w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Cen;
- 5) opracowywanie projektów typowych zakładów wydobywania i uszlachetniania kruszywa naturalnego;
- 6) prowadzenie w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii prac poszukiwawczych oraz nad dokumentacją złóż kruszywa naturalnego;
- 7) prowadzenie w porozumieniu z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego prac normalizacyjnych w zakresie przemysłu kruszywa naturalnego;
- 8) występowanie z wnioskami w sprawie zmian taryf przewozowych dla kruszywa naturalnego;
- 9) ustalanie, które województwa (rejony) są samowystarczalne pod względem zaopatrzenia w kruszywo naturalne, w których występuje deficyt, a które mają nadwyżki określając równocześnie województwa (rejony), z których i do których zezwala się wywozić kruszywo naturalne.

2. Przepisy o gospodarowaniu kruszywem naturalnym dotyczące zakładów eksploatujących złoża kruszywa natu-

ralnego w łóżyskach rzecznych powinny być wydane po porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

§ 5. 1. Traci moc uchwała nr 684 Prezydium Rządu z dnia 12 września 1953 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym i jego przewozów drogą kolejową (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-85, poz. 1008 i Nr A-104, poz. 1400).

2. Do czasu wydania przepisów o przewozie kruszywa naturalnego należy stosować w tym zakresie przepisy uchwały wymienionej w ust. 1, z tym że wynikające z niej uprawnienia dla Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przysługują Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wszystkim zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

413

UCHWAŁA Nr 285 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1957 r.

w sprawie zakresu działania i organizacji terenowych komisji planowania gospodarczego.

W celu usprawnienia form i metod planowania gospodarki rad narodowych Rada Ministrów na podstawie art. 20 i 22 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) uchwala, co następuje:

§ 1. Przy prezydiach rad narodowych działają następujące komisje planowania gospodarczego (KPG):

- 1) wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG) przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych,
- 2) miejskie komisje planowania gospodarczego (MKPG) przy prezydiach miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw oraz miast stanowiących powiaty;
- 3) powiatowe komisje planowania gospodarczego (Pow.KPG) przy prezydiach powiatowych rad narodowych.

§ 2. 1. Terenowe komisje planowania gospodarczego są doradczymi i opiniodawczymi organami prezydiów właściwych rad narodowych w sprawach planowania rozwoju całokształtu gospodarki oraz w sprawach dotyczących ustalania kierunków polityki gospodarczej na terenie objętym działalnością rady narodowej.

2. Do zakresu działania KPG w szczególności należy:

- 1) badanie sytuacji gospodarczej województwa, powiatu lub miasta, przeprowadzanie kompleksowych analiz potrzeb i możliwości ich zaspokojenia w drodze maksymalnego wykorzystania miejscowych zasobów i rezerw gospodarczych;
- 2) badanie zjawisk demograficznych województwa, powiatu lub miasta w zakresie zapewnienia gospodarce siły roboczej i zapewnienia pełnego zatrudnienia ludności;

3) opracowywanie wniosków i opinii dla prezydiów rad narodowych w sprawach polityki gospodarczej, a w szczególności w sprawach polityki zaopatrzenia ludności, polityki inwestycyjnej, polityki kredytowej oraz polityki zatrudnienia;

4) opracowywanie założeń i wniosków w sprawie kierunków rozwoju gospodarki oraz innych wniosków i opracowań z zakresu planowania perspektywicznego;

5) inicjowanie, opiniowanie oraz opracowywanie kompleksowych programów aktywizacji terenów, w szczególności w drodze wykorzystania miejscowych zasobów i rezerw siły roboczej;

6) analizowanie i koordynowanie projektów wieloletnich i rocznych planów gospodarczych, sporządzanych przez komórki wykonawcze prezydiów rad narodowych, oraz opracowywanie projektów zbiorczych terenowych planów gospodarczych;

7) ustalanie szczegółowych metod i trybu sporządzania projektów terenowych planów gospodarczych w ramach zasad i trybu sporządzania narodowych planów gospodarczych;

8) badanie i dokonywanie systematycznej oceny przebiegu i wyników realizacji terenowych planów gospodarczych z punktu widzenia całokształtu problematyki gospodarczej oraz opracowywanie dla prezydiów rad narodowych okresowych analiz ekonomicznych dotyczących sytuacji gospodarczej i wniosków dotyczących środków niezbędnych dla prawidłowego rozwoju gospodarki rad narodowych;

9) analizowanie zamierzeń i przedsięwzięć gospodarczych jednostek gospodarki zarządzanych centralnie wpływa-

jących na warunki gospodarcze terenu objętego działalnością rady narodowej oraz opracowywanie dla prezydium rady narodowej opinii i wniosków w tym zakresie;

- 10) analizowanie działalności jednostek gospodarki zarządzanych centralnie na terenie objętym działalnością rady narodowej oraz przygotowywanie opinii, wniosków i postulatów w tym zakresie;
- 11) opiniowanie projektów budżetów terenowych i sprawozdań z ich wykonania;
- 12) opiniowanie i uzgadnianie lokalizacji inwestycji w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami;
- 13) opiniowanie projektów planów zagospodarowania przestrzennego, sporządzanych przez organy architektoniczno-budowlane, z punktu widzenia ich zgodności z kierunkami rozwoju gospodarczego terenów oraz z punktu widzenia słuszności ekonomicznych założeń projektowanych rozwiązań urbanistycznych;
- 14) opiniowanie założeń projektowych i dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami;
- 15) prowadzenie instruktażu w dziedzinie metodologii planowania oraz udzielanie pomocy fachowej w rozwiązywaniu zagadnień gospodarczych komisjom planowania niższych szczebli;
- 16) opracowywanie innych zagadnień, opinii i wniosków w zasadniczych sprawach gospodarczych oraz koordynowanie zadań gospodarczych jednostek podległych radom narodowym — na zlecenie prezydiów rad narodowych.

§ 3. 1. KPG działają zgodnie z wytycznymi prezydiów właściwych rad narodowych oraz instrukcjami KPG wyższego stopnia.

2. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego działają zgodnie z wytycznymi Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w zakresie spraw objętych zakresem działania tej Komisji.

§ 4. 1. KPG działają kolegialnie.

2. Opracowania, analizy, opinie i wnioski KPG wymagają uchwały.

§ 5. W skład KPG wchodzi: przewodniczący, zastępcy przewodniczącego oraz członkowie.

§ 6. 1. Przewodniczącego KPG powołuje i odwołuje prezydium właściwej rady narodowej za zgodą prezydium rady narodowej wyższego stopnia, a przewodniczącego wojewódzkiej KPG lub MKPG miast wyłączonych z województw za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

2. Prezydium rady narodowej powinno po każdorazowym powołaniu przewodniczącego KPG wystąpić na najbliższej sesji rady narodowej z wnioskiem o wybranie przewodniczącego KPG na członka prezydium.

§ 7. 1. Zastępców przewodniczącego oraz członków KPG powołuje prezydium rady narodowej na wniosek przewodniczącego KPG.

2. Liczba zastępców przewodniczącego KPG nie powinna przekraczać 2, a liczba członków komisji — 12 osób.

3. Członków KPG powołuje się spośród specjalistów-pracowników i przedstawicieli instytucji gospodarczych i organizacji zawodowych, działających na terenie danego województwa, powiatu bądź miasta, oraz spośród specjalistów-pracowników aparatu wykonawczego KPG.

§ 8. Przewodniczący KPG i jego zastępcy są stale urzędującymi pracownikami KPG.

§ 9. 1. Przewodniczący KPG w zależności od omawianych zagadnień może zapraszać na posiedzenia KPG przedstawicieli wydziałów, zarządów prezydium rady narodowej oraz jednostek podległych, jak również specjalistów i przedstawicieli instytucji i przedsiębiorstw.

2. Za udział w odbytych poza godzinami służbowymi:

- 1) posiedzeniach WKPG i MKPG miast wyłączonych z województw przewodniczący, zastępcy przewodniczącego, członkowie oraz zaproszeni specjaliści otrzymują wynagrodzenie w wysokości 38 zł za posiedzenie,
- 2) posiedzeniach pozostałych KPG przewodniczący, zastępcy przewodniczącego, członkowie oraz zaproszeni specjaliści, otrzymują wynagrodzenie w wysokości 25 zł za posiedzenie.

3. Szczegółowy tryb i terminy zwoływania i odbywania posiedzeń komisji określi regulamin KPG zatwierdzony przez prezydium rady narodowej.

§ 10. 1. Przeprowadzanie badań oraz przygotowywanie opracowań, analiz oraz projektów opinii i wniosków, dotyczących zagadnień objętych zakresem działania KPG, należy do jej aparatu wykonawczego.

2. Pracami aparatu wykonawczego KPG kieruje przewodniczący KPG przy udziale swoich zastępców.

§ 11. 1. Ustala się ramowe wytyczne w sprawie struktury organizacyjnej aparatu wykonawczego KPG, stanowiące załącznik nr 1 do uchwały.

2. Ustala się ramowe wytyczne w sprawie kierunków pracy i zasad organizacji KPG, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały.

3. Prezydium właściwych rad narodowych określa na podstawie ramowych wytycznych (załącznik nr 1 i nr 2) szczegółowy zakres, organizację oraz tryb działania KPG dostosowując je do potrzeb miejscowych.

§ 12. 1. Przy wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego mogą działać rady naukowo-ekonomiczne, powoływane przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Do zadań rady naukowo-ekonomicznej należy:

- 1) opracowywanie problemów ekonomicznych i demograficznych, dotyczących gospodarki danego terenu,
- 2) opiniowanie, na zlecenie przewodniczącego WKPG, zamierzeń i opracowań KPG, mających na celu rozwiązanie zasadniczych problemów gospodarczych województwa.

3. W skład rady naukowo-ekonomicznej wchodzi: przewodniczący rady naukowo-ekonomicznej, sekretarz oraz członkowie, których liczba nie powinna przekraczać 20 osób, powołani przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek WKPG spośród wybitnych naukowców i specjalistów.

4. Za udział w posiedzeniach rady naukowo-ekonomicznej przewodniczący, sekretarz i członkowie otrzymują wynagrodzenie w wysokości 38 zł za posiedzenie.

5. Szczegółowy zakres i organizację prac rady naukowo-ekonomicznej określi regulamin uchwalony przez radę naukowo-ekonomiczną i zatwierdzony przez WKPG.

§ 13. 1. W celu jak najszerzego włączenia do prac nad rozwojem gospodarczym poszczególnych miast i powiatów miejscowych specjalistów i fachowców, miejskie i powiatowe komisje planowania gospodarczego mogą organizować społeczne zespoły gospodarcze.

2. Do zadań społecznych zespołów gospodarczych należy:

- 1) analizowanie potrzeb gospodarczych i kulturalnych ludności i składanie odpowiednich wniosków do KPG;
- 2) opiniowanie zamierzeń gospodarczych KPG;
- 3) inicjowanie prac zmierzających do sprawniejszego wykonania planów gospodarczych.

§ 14. Ministerstwa i urzędy centralne współdziałające z prezydiami wojewódzkich rad narodowych oraz miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw w ustalaniu terenowych planów gospodarczych obowiązane są dostarczać WKPG i MKPG miast wyłączonych z województw materiały dotyczące gospodarki województwa lub miasta oraz przysyłać zarządzenia i okólniki dotyczące zagadnień planowania gospodarczego.

§ 15. Wydziały, zarządy i inne komórki organizacyjne prezydiów rad narodowych obowiązane są do dostarczania KPG na ich żądanie potrzebnych materiałów i opracowań w sprawach należących do zakresu działania KPG.

§ 16. Ministrowie, którym podlegają jednostki gospodarcze zarządzane centralnie a wykonujące produkcję obronną, określa w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów zakres, formę i tryb informowania KPG w zakresie materiałów niezbędnych dla prac komisji, określonych niniejszą uchwałą.

§ 17. Dotychczasowe zadania i obowiązki KPG, nie objęte zakresem działania wynikającym z niniejszej uchwały,

przechodzą na właściwe jednostki prezydiów rad narodowych.

§ 18. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 539 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zakresu działania i organizacji terenowych komisji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr 73, poz. 904),
- 2) uchwała nr 746 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie przekazania terenowych pracowni przedsiębiorstwa „Biura Planów Regionalnych” prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Monitor Polski Nr 106, poz. 1228).

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz prezydiom rad narodowych.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 285 Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. (poz. 413).

RAMOWE WYTYCZNE W SPRAWIE STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ TERENOWYCH KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO.

I. *Ramowa struktura organizacyjna aparatu wykonawczego wojewódzkich komisji planowania gospodarczego (WKPG) oraz miejskich komisji planowania gospodarczego (MKPG) m. st. Warszawy, m. Łodzi, m. Krakowa, m. Poznania i m. Wrocławia.*

A) Aparat wykonawczy WKPG (MKPG) stanowią:

- 1) dział rozwoju gospodarczego powiatów,
- 2) dział koordynacji planów rocznych,
- 3) dział planowania produkcji,
- 4) dział planowania usług,
- 5) dział planowania inwestycji i budownictwa,
- 6) zespół ekspertów do oceny projektów inwestycyjnych,
- 7) sekretariat.

B) W WKPG w Warszawie, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie i Łodzi powinny być utworzone z pracowników planów regionalnych zakłady planów perspektywicznych. W pozostałych WKPG powinny być utworzone działy planów perspektywicznych.

C) W MKPG m. st. Warszawy, m. Łodzi, m. Poznania, m. Krakowa i m. Wrocławia zamiast działów rozwoju gospodarczego powiatów powinny być tworzone działy programowania gospodarki miasta.

D) Do czasu przejęcia, stosownie do § 17 uchwały, przez właściwe jednostki prezydiów rad narodowych spraw gospodarki wodnej i koordynacji przewozów w skład WKPG wchodzi:

- 1) dział gospodarki wodnej i energetycznej,
- 2) dział koordynacji przewozów — w WKPG w Katowicach, Wrocławiu, Poznaniu, Gdańsku, Warszawie, Łodzi i Krakowie, a w pozostałych WKPG — dział transportu i łączności.

II. *Ramowa struktura organizacyjna aparatu wykonawczego miejskich komisji planowania gospodarczego (MKPG) z wyjątkiem MKPG miast wymienionych w pkt I.*

Aparat wykonawczy MKPG stanowią:

- 1) sekcja (stanowisko pracy) koordynacji planów,
- 2) sekcja (stanowisko pracy) programowania gospodarki miasta.

III. *Ramowa struktura organizacyjna aparatu wykonawczego powiatowych komisji planowania gospodarczego (Pow. KPG).*

Aparat wykonawczy Pow.KPG stanowią:

- 1) sekcja (stanowisko pracy) koordynacji planów,
- 2) sekcja (stanowisko pracy) aktywizacji gospodarczej.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 285 Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. (poz. 413).

RAMOWE WYTYCZNE W SPRAWIE KIERUNKÓW PRACY I ZASAD ORGANIZACJI TERENOWYCH KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

§ 1. Reorganizacja terenowych komisji planowania gospodarczego (KPG) powinna polegać przede wszystkim na:

- 1) dostosowaniu zakresu działania i struktury organizacyjnej KPG do zwiększonych w wyniku decentralizacji zarządzania gospodarką zadań gospodarczych rad narodowych;
- 2) skoncentrowaniu prac KPG na zagadnieniach problemowych o charakterze kompleksowym, dotyczących roz-

woju całości gospodarki danego terenu (województwa, powiatu, miasta);

- 3) uwzględnieniu zmian w organizacji i metodach działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i dostosowaniu charakteru prac terenowych KPG do charakteru prac tej Komisji.

I. Rola i główne zadania terenowych komisji planowania gospodarczego.

§ 2. 1. Terenowe komisje planowania gospodarczego, jako organy doradcze i opiniodawcze prezydentów rad narodowych w sprawach związanych z kompleksowym rozwojem gospodarczym danego terenu (§ 2 ust. 1 uchwały), powinny przede wszystkim:

- 1) badać zasadnicze problemy gospodarcze mające bezpośredni wpływ na ukształtowanie całości gospodarki danego terenu i związane zarówno z działalnością jednostek podległych radom narodowym, jak i jednostek zarządzanych centralnie;
- 2) opracowywać wnioski dotyczące zagadnień o charakterze międzyresortowym, wchodzących w zakres działalności gospodarczej dwóch lub więcej komórek organizacyjnych prezydentów rad narodowych, z punktu widzenia całości kształtu problematyki gospodarczej terenu i wzajemnego powiązania tej działalności;
- 3) przygotowywać opinie i wnioski dla prezydentów rad narodowych w sprawach dotyczących zagadnień, o których mowa w pkt 1 i 2, służące za podstawę ich decyzji w sprawach kierunków rozwoju gospodarczego i zasad polityki gospodarczej na danym terenie.

2. Dla umożliwienia terenowym KPG wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, należy ograniczyć do minimum dotychczasowe funkcje KPG mające charakter bieżącego zarządzania gospodarką terenową, w szczególności w drodze przekazania przez prezydium rad narodowych tych spraw do kompetencji właściwych branżowo komórek organizacyjnych prezydentów rad narodowych. Zakres spraw, od których KPG przede wszystkim powinny być odciążone, określa odrębne przepisy.

§ 3. 1. Prace terenowych KPG powinny być obecnie skoncentrowane na ustalaniu kierunków rozwoju gospodarki na poszczególnych obszarach kraju, wynikających z warunków naturalnych i potencjalnych możliwości terenu.

2. Prace KPG w tym zakresie powinny polegać w szczególności na kompleksowej analizie sytuacji gospodarczej i demograficznej, ustalaniu wzajemnych proporcji rozwoju poszczególnych dziedzin gospodarki i ich prawidłowego kształtowania się w okresie następnego planu wieloletniego oraz na precyzowaniu ustaleń i wniosków zmierzających do właściwego gospodarowania terenem w oparciu o jego zasoby.

§ 4. Terenowe KPG powinny wysunąć na pierwszy plan zagadnienie opracowywania kompleksowych programów aktywizacji terenów gospodarczo zacofanych i zaniedbanych (§ 2 ust. 2 pkt 5 uchwały), mających na celu skoordynowanie zamierzeń i działalności jednostek gospodarczych podległych radom narodowym oraz zarządzanych centralnie. Ponadto powinny one inicjować i opiniować prace w tej dziedzinie różnych jednostek gospodarczych.

§ 5. Zadaniem terenowych KPG w zakresie opracowywania wieloletnich i rocznych terenowych planów gospodarczych (§ 2 ust. 2 pkt 6 uchwały) jest w szczególności:

- 1) opracowywanie podstawowych proporcji planu terenowego w formie założeń do planu i podstawowych wskaźników;
- 2) koordynowanie i uzgadnianie zadań ustalonych w projektach planów komórek resortowych prezydentów rad narodowych z punktu widzenia zachowania właściwych proporcji w rozwoju poszczególnych działów gospodarki oraz zapewnienia zgodności z kierunkami rozwoju gospodarczego terenu i z zasadami bieżącej polityki;
- 3) opracowywanie zbiorczego projektu terenowego planu gospodarczego (województwa, powiatu, miasta).

§ 6. 1. Ze względu na rozszerzenie uprawnień gospodarczych rad narodowych i konieczność pogłębienia form i metod zarządzania gospodarką w terenie KPG powinny, zająć się w szerokim zakresie ustalaniem metod, sposobu i trybu opracowywania terenowych planów gospodarczych, rocznych i wieloletnich (§ 2 ust. 2 pkt 7 uchwały).

2. W szczególności terenowe KPG powinny:

- 1) dokonywać szczegółowych ustaleń co do zakresu, metod i trybu sporządzania terenowych planów gospodarczych, na podstawie ramowych wskazań w sprawie zasad i trybu sporządzania narodowych planów gospodarczych;
- 2) ustalać formy planów oraz sposób i zakres zbierania niezbędnych materiałów i wniosków;
- 3) stale pogłębiać metody opracowywania terenowych planów gospodarczych na podstawie doświadczeń lat poprzednich oraz zmian zachodzących w zakresie działania i organizacji jednostek gospodarczych.

§ 7. Prace KPG w zakresie oceny wykonania terenowych planów gospodarczych (§ 2 ust. 2 pkt 8 uchwały) powinny polegać przede wszystkim na:

- 1) analizie i ocenie przebiegu i wyników realizacji podstawowych zadań rocznych planów gospodarczych, w szczególności z punktu widzenia zachowania zasad polityki gospodarczej terenu oraz zgodności z kierunkami jego rozwoju, a zwłaszcza z punktu widzenia realizacji programu aktywizacji i pełnego zatrudnienia ludności;
- 2) przygotowywaniu dla prezydentów rad narodowych wniosków o charakterze ogólnych dyrektyw — w sprawie środków niezbędnych dla zapewnienia realizacji kierunków rozwoju i zasad polityki gospodarczej terenu, które stanowiłyby podstawę do ustalenia przez zainteresowane komórki branżowe konkretnych, szczegółowych rozwiązań;
- 3) przedstawianiu prezydium rad narodowych ekonomicznych analiz, oceniających całościowo sytuację gospodarczą terenu w terminach ustalonych przez prezydium rad narodowych.

§ 8. W odniesieniu do działalności gospodarki zarządzanej centralnie (§ 2 ust. 2 pkt 9 i 10 uchwały) do KPG należy w szczególności:

- 1) zbieranie materiałów i informacji co do zamierzeń gospodarczych jednostek zarządzanych centralnie i ich bieżącej działalności;
- 2) przeprowadzanie analizy ekonomicznej oddziaływania gospodarki zarządzanej centralnie na warunki gospodarcze terenu i gospodarkę podległą radom narodowym z punktu widzenia potrzeb i możliwości terenu;
- 3) badanie i ocena rezultatów zamierzonych ważniejszych przedsięwzięć gospodarczych jednostek zarządzanych centralnie oraz opracowywanie opinii dla prezydentów rad narodowych celem podjęcia decyzji;
- 4) uzgadnianie i konsultowanie z jednostkami zarządzanymi centralnie i ich władzami nadrzędnymi zamierzeń co do rozwoju działalności gospodarczej w związku z opracowywaniem perspektywicznych kierunków rozwoju gospodarki terenu;
- 5) opracowywanie wniosków i postulatów do planu centralnego dotyczących węzłowych problemów gospodarki zarządzanej centralnie, warunkujących prawidłowy rozwój gospodarczy terenu;
- 6) opiniowanie podstawowych elementów projektów planów jednostek zarządzanych centralnie oraz ważniejszych wniosków inwestycyjnych;
- 7) prowadzenie analizy i zgłaszanie uwag co do wykorzystania przez jednostki zarządzane centralnie zasobów surowców miejscowych, rezerw w obiektach i urządzeniach oraz polityki zatrudnienia;

- 8) uzgadnianie zadań jednostek zarządzanych centralnie z zadaniami jednostek zarządzanych terenowo w zakresie zaspokajania potrzeb socjalno-bytowych ludności;
- 9) inicjowanie pomocy technicznej ze strony jednostek zarządzanych centralnie w realizacji zadań gospodarki terenowej.

§ 9. 1. KPG powinny opiniować projekty zbiorczych budżetów terenowych (§ 2 ust. 2 pkt 11 uchwały), w szczególności pod kątem zgodności z zadaniami terenowych planów gospodarczych, prawidłowości podziału środków budżetowych i zapewnienia pokrycia finansowego zadań planu.

2. Sprawozdania z wykonania budżetów terenowych KPG powinny oceniać pod kątem prawidłowości zabezpieczenia finansowego zadań planu i wzajemnych skutków przebiegu realizacji planu i budżetu.

§ 10. Zadania KPG w zakresie opiniowania i uzgadniania lokalizacji inwestycji (§ 2 ust. 2 pkt 12 uchwały) określa uchwała nr 270 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 67, poz. 407) oraz zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 29 lipca 1957 r. (Monitor Polski Nr 67, poz. 408).

§ 11. 1. Opinie KPG dotyczące projektów planów zagospodarowania przestrzennego (§ 2 ust. 2 pkt 13 uchwały) powinny być oparte w szczególności:

- 1) przy dokonywaniu oceny tych planów z punktu widzenia ich zgodności z kierunkami rozwoju gospodarczego terenów — na analizie i wnioskach, wynikających z materiałów dotyczących terenowych planów rocznych i wieloletnich, programów aktywizacji terenów oraz opracowań do planów perspektywicznych;
- 2) przy ocenie słuszności ekonomicznych założeń projektowanych rozwiązań urbanistycznych — na analizie założeń lokalizacyjnych i efektywności projektowanych inwestycji.

2. Przez pojęcie planów zagospodarowania przestrzennego należy w szczególności rozumieć sporządzane przez organy architektoniczno-budowlane plany zagospodarowania miast, plany zabudowy wsi, plany zagospodarowania stref podmiejskich, zespołów miast oraz osiedli miejskich i wiejskich.

§ 12. Funkcje KPG wyższych stopni w zakresie pomocy dla komisji niższego stopnia (§ 2 ust. 2 pkt 15 uchwały) powinny polegać w szczególności na:

- 1) ustalaniu ogólnych zasad, metod i trybu opracowywania planów gospodarki terenowej oraz innych opracowań o węzłowym znaczeniu gospodarczym;
- 2) przekazywaniu wytycznych o charakterze merytorycznym oraz prowadzeniu bezpośrednich konsultacji w odniesieniu do zagadnień należących do zakresu działania komisji;
- 3) informowaniu KPG niższego stopnia o ustalonych przez właściwe władze założeniach i kierunkach rozwoju gospodarczego oraz o metodach pracy stosowanych przy rozwiązywaniu zadań merytorycznych;
- 4) udzielaniu pomocy fachowej w merytorycznym rozwiązywaniu zagadnień w różnych formach w szczególności w formie:
  - instruktażu przeprowadzanego dla wszystkich zainteresowanych komisji;
  - szkolenia pracowników aparatu wykonawczego KPG w zależności od ich przygotowania i potrzeb komisji niższego stopnia;
  - współdziałania pracowników aparatu wykonawczego KPG wyższego stopnia w merytorycznym rozwiązywaniu niektórych zagadnień gospodarczych przez komisje niższego szczebla.

§ 13. Ogólne zadania terenowych KPG, podane w § 2 ust. 2 uchwały, odnoszą się zarówno do wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw), jak i do powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) KPG. Szczegółowy zakres zadań powiatowych komisji planowania gospodarczego (Pow.KPG) powinny określić prezydium wojewódzkich rad narodowych na wniosek wojewódzkich komisji planowania gospodarczego (WKPG), uwzględniając specyfikę gospodarczą poszczególnych powiatów oraz specyfikę prac tych komisji, określoną w szczególności w §§ 14 i 15 niniejszych wytycznych.

§ 14. 1. W pracach powiatowych i miejskich KPG (z wyjątkiem miast wyłączonych z województw) powinny w znacznie szerszym zakresie aniżeli w wojewódzkich KPG wystąpić zagadnienia dotyczące koordynacji bieżącej działalności gospodarczej komórek branżowych prezydiów rad narodowych, związane z realizacją powiatowego (miejskiego) planu gospodarczego.

2. W odniesieniu do gospodarki zarządzanej centralnie prace powiatowych (miejskich) KPG powinny polegać przede wszystkim na:

- 1) przygotowaniu na zlecenie prezydium powiatowej rady narodowej i WKPG opinii i wniosków w sprawie zamierzeń i działalności gospodarczej jednostek zarządzanych centralnie;
- 2) opracowywaniu form i inicjowaniu udziału jednostek zarządzanych centralnie w realizacji zadań gospodarki powiatowych (miejskich) rad narodowych i w akcjach społecznych prowadzonych przez powiatowe rady narodowe.

§ 15. 1. W zakresie ustalania perspektywicznych kierunków rozwoju gospodarki terenu prace powiatowych (miejskich) KPG powinny obecnie polegać na opracowywaniu wniosków i postulatów wynikających z potrzeb, możliwości i warunków naturalnych powiatu lub miasta.

2. Ponadto Pow. KPG powinny prowadzić w znacznie szerszym niż dotychczas zakresie prace nad przygotowaniem doraźnych programów aktywizacji terenów, uwzględniających maksymalne wykorzystanie miejscowych zasobów i rezerw gospodarczych oraz inicjatywy własnej terenu.

§ 16. 1. W pracach terenowych KPG należy pogłębić stosowanie metody bilansowej w szerszym niż dotychczas zakresie. Opracowywanie różnego rodzaju bilansów (np. ludnościowych, surowcowych, rolniczych, zasobów mieszkaniowych itp.) powinno być jednym z elementów wszelkich kompleksowych badań i analiz oraz stanowić podstawę do formułowania wniosków i założeń rozwoju gospodarczego terenu.

2. Wszystkie komórki aparatu wykonawczego komisji powinny w swoim zakresie opracowywać potrzebne bilanse. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na pogłębienie prac nad opracowywaniem następujących bilansów:

- w dziale planowania produkcji — bilansów surowców i materiałów na zaopatrzenie przedsiębiorstw przemysłowych, ważniejszych bilansów rolniczych, bilansów towarowych, bilansów pieniężnych dochodów i wydatków ludności;
- w dziale planowania inwestycji i budownictwa — bilansów ceramiki budowlanej i innych bilansów materiałowych na cele inwestycyjno-budowlane;
- w dziale koordynacji planów rocznych — bilansów siły roboczej itp.

II. Zasady organizacji pracy komisji planowania gospodarczego.

§ 17. 1. Ważniejsze opracowania aparatu wykonawczego KPG, przygotowywane w formie analiz, ocen, opinii i wnio-

sków, powinny być przedstawiane na posiedzeniach komisji, która rozpatruje je kolegiálně (§ 4 uchwały).

2. Komisje powinny opracować regulamin swej pracy (§ 9 uchwały), określający w szczególności:

- 1) tryb i terminy posiedzeń KPG;
- 2) sposób przedstawiania członkom komisji materiałów;
- 3) formę i sposób opracowywania uchwał i zasady protokołowania;
- 4) zasady i tryb zlecania członkom KPG oraz fachowcom spoza KPG opracowań problemowych za wynagrodzeniem.

§ 18. 1. Na członków KPG należy powołać fachowców z danego terenu o szerokim wachlarzu specjalności i zainteresowań oraz wyróżniających się pracowników aparatu wykonawczego KPG, znających problematykę gospodarczą danego terenu. O powołaniu na członka komisji powinien decydować poziom fachowy i kwalifikacje osobiste kandydata.

2. KPG może zapraszać na posiedzenia specjalistów z niektórych dziedzin gospodarki posiadających szczegółową znajomość ich specyfiki. Powinni oni uczestniczyć w tych posiedzeniach komisji, na których rozpatrywane są interesujące ich bezpośrednio zagadnienia.

§ 19. 1. Należy pogłębić pracę rad naukowo-ekonomicznych w kierunku skonkretyzowania programów ich prac z punktu widzenia potrzeb gospodarczych terenu oraz skoordynowania problematyki tych prac z problematyką pracy wojewódzkich KPG (§ 12 uchwały). Program prac rad naukowo-ekonomicznych powinien koncentrować się na zasadniczych, podstawowych problemach gospodarczych terenu.

2. Rada naukowo-ekonomiczna wykonuje swe zadania w formie omawiania i opiniowania problemów gospodarczych na posiedzeniach oraz w drodze opracowywania zagadnień przez członków rady w formie prac zleconych.

3. Sekretarz rady naukowo-ekonomicznej powinien być stałym pracownikiem WKPG.

§ 20. 1. W wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego i miejskich komisjach planowania gospodarczego miast wymienionych w pkt I załącznika nr 1 do uchwały liczba zastępców przewodniczącego KPG powinna wynosić do 2.

2. W miejskich komisjach planowania gospodarczego miast wymienionych w pkt II oraz w powiatowych komisjach planowania gospodarczego wymienionych w pkt III załącznika nr 1 do uchwały pracą aparatu wykonawczego powinien bezpośrednio kierować przewodniczący. Zastępca przewodniczącego tych KPG powinien być powoływany w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych szczególną problematyką gospodarczą danego terenu.

§ 21. 1. Do zadań zakładów (działów) planów perspektywicznych (załącznik nr 1 do uchwały) należą:

- 1) sprawy organizacji, programowania i skoordynowania prac w zakresie przygotowania materiałów i projektów w dziedzinie planów perspektywicznych;
- 2) badania kierunków rozwoju gospodarki danego terenu;
- 3) opracowywanie założeń perspektywicznych planów rozwoju województw lub innych obszarów;
- 4) opracowywanie projektów planów perspektywicznych;
- 5) opracowywanie wytycznych i ocena ogólnych (generalnych) perspektywicznych planów urbanistycznych.

2. Zakład (dział), o którym mowa w ust. 1, podlega przewodniczącemu WKPG bądź na jego zlecenie pierwszemu zastępcy przewodniczącego WKPG.

3. W miarę rozwoju planowania perspektywicznego i w zależności od wzrostu zadań WKPG w tym zakresie we wszystkich WKPG działy planów perspektywicznych powinny być w ciągu 2 lat stopniowo przekształcane w zakłady planów perspektywicznych.

§ 22. 1. Do zadań działu rozwoju gospodarczego powiatów (załącznik nr 1 do uchwały) powinno należeć:

- 1) przeprowadzanie kompleksowych badań sytuacji gospodarczej powiatów, zespołów powiatów na tle całokształtu sytuacji gospodarczej województwa oraz przeprowadzanie analiz ekonomicznych, uzasadnień co do możliwości, celowości i sposobów uruchamiania istniejących rezerw gospodarczych;
- 2) przygotowywanie na podstawie prac wymienionych w pkt 1 wniosków w sprawie kierunków rozwoju gospodarczego powiatów i całego województwa;
- 3) analizowanie istniejącego układu węzłowych proporcji pomiędzy działami gospodarki narodowej i poszczególnymi terenami w województwie oraz przygotowywanie zbiorczych opracowań do planów wieloletnich;
- 4) inicjowanie, koordynowanie i opiniowanie projektów programów aktywizacji gospodarczej poszczególnych terenów oraz opracowywanie kompleksowych programów i środków aktywizacji;
- 5) opracowywanie opinii i wniosków dotyczących podziału środków inwestycyjnych z planu terenowego pomiędzy działy gospodarki terenowej i poszczególne tereny;
- 6) opiniowanie i uzgadnianie lokalizacji obiektów inwestycyjnych;
- 7) opiniowanie projektów etapowych planów ogólnych i szczegółowych zagospodarowania przestrzennego oraz planów porządkowania miast pod kątem widzenia ich zgodności z zadaniami planów wieloletnich;
- 8) opracowywanie wniosków w sprawie metod i trybu sporządzania planów wieloletnich.

2. Wewnętrzna organizacja prac działu powinna uwzględniać stanowiska pracy, umożliwiające kompleksowe opracowywanie poszczególnych zagadnień bądź w przekroju problemowym, bądź w przekroju terytorialnym.

3. W ramach działu powinno być wyodrębnione stanowisko pracy do spraw lokalizacji. Sprawy lokalizacji powinny być przygotowywane przez to stanowisko pracy i ponadto rozpatrywane na posiedzeniach przedstawicieli zainteresowanych działów pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego WKPG.

§ 23. Ze względu na skomplikowaną problematykę prac zakładów (działów) planów perspektywicznych oraz działów rozwoju gospodarczego powiatów zakres i sposób ich prac określają instrukcje Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 24. 1. W miejskich KPG miast wymienionych w pkt I załącznika nr 1 do uchwały zadania działu koordynacji rozwoju gospodarczego powiatów powinien wykonywać dział programowania gospodarki miasta.

2. W miejskich KPG miast wymienionych w ust. 1 dział programowania gospodarki miasta powinien w szczególności prowadzić prace w zakresie:

- 1) opiniowania założeń do planów wieloletnich;
- 2) opracowywania kierunków rozwoju gospodarczego miasta;
- 3) opiniowania i uzgadniania lokalizacji obiektów inwestycyjnych;
- 4) opiniowania i oceny projektów planów urbanistycznych.

§ 25. Do zadań działu koordynacji planów rocznych powinny należeć w szczególności:

- 1) koordynacja projektów planów rocznych z punktu widzenia:
  - a) wzajemnego powiązania projektów planów komórek branżowych prezydiów rad narodowych,

- b) powiązania całości założeń terenowego planu gospodarczego z projektami planów jednostek zarządzanych centralnie;
- c) zgodności tych planów z kierunkami rozwoju gospodarczego terenu ustalonymi w planach wieloletnich i zadaniami zawartymi w programach aktywizacji;
- 2) opracowywanie zbiorczych analiz ekonomicznych, dotyczących bieżącej sytuacji gospodarczej terenu, oraz analiz przebiegu i wyników realizacji podstawowych zadań rocznych planów gospodarczych;
- 3) opracowywanie zagadnień bieżącej polityki gospodarczej, jak: wniosków w sprawie polityki cen, polityki kredytowej, projektów uchwał KPG, prezydiów i rad narodowych, bilansów siły roboczej, młodzieżowych itp.;
- 4) koordynowanie projektów rocznych terenowych planów gospodarczych z budżetami terenowymi i opracowywanie zbiorczej opinii w tym zakresie;
- 5) opracowywanie zbiorczych ustaleń dotyczących formy, zakresu, trybu i terminów sporządzania rocznych terenowych planów gospodarczych (§ 6 niniejszych wytycznych).

§ 26. 1. Działy koordynacji planów produkcji i koordynacji planów usług powinny skomasować całość zagadnień branżowych, związanych z zakresem działania KPG.

2. Dział koordynacji planów produkcji powinien posiadać w szczególności następujące stanowiska pracy:

- 1) przemysłu i rzemiosła;
- 2) rolnictwa i leśnictwa;
- 3) transportu i łączności;
- 4) obrotu towarowego.

3. Dział koordynacji planów usług powinien posiadać w szczególności następujące stanowiska pracy:

- 1) usług komunalnych i gospodarki mieszkaniowej;
- 2) usług kulturalnych i socjalnych.

4. Prace działów planowania produkcji i planowania usług powinny mieć charakter jak najbardziej kompleksowy. W szczególności powinny one dotyczyć zarówno gospodarki podległej radom narodowym, jak i gospodarki zarządzanej centralnie oraz zapewniać odpowiednie powiązanie całości zadań gospodarczych realizowanych na danym terenie. Działy te powinny zajmować się nie tylko pracami nad planem rocznym i zagadnieniami bieżącymi, lecz również pracami nad planami wieloletnimi oraz nad ustalaniem kierunków rozwoju gospodarczego terenu w swoim zakresie działania.

§ 27. Do czasu opracowania nowych przepisów dotyczących działalności inwestycyjnej oraz zmiany organizacji służby inwestycyjnej w gospodarce terenowej zakres zadań działu inwestycji i budownictwa obejmuje dotychczasowe czynności, w szczególności zadania związane ze sprawowaniem przez prezydium wojewódzkich rad narodowych funkcji inwestora centralnego.

§ 28. 1. Zadaniem zespołu ekspertów do spraw oceny projektów inwestycyjnych powinna być ocena założeń projektowych oraz projektów wstępnych — a w przypadkach jednostadiowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej projektów techniczno-roboczych — inwestycji zastrzeżonych do zatwierdzenia przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

2. Do oceny i wydania opinii o szczególnie ważnych i skomplikowanych projektach bądź o projektach w zakresie specjalności nie reprezentowanych przez pracowników zespołu mogą być powoływani rzeczoznawcy spoza pracowni-

ków zespołu. Projekty te powinny być rozpatrywane na posiedzeniach zainteresowanych pracowników WKPG z udziałem inwestora, pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego WKPG. Rzeczoznawcy powinni otrzymywać wynagrodzenie za wykonane czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 29. W ramach działów WKPG (załącznik nr 1 do uchwały) powinny być tworzone w województwach o szczególnym nasileniu określonej problematyki gospodarczej — zamiast stanowisk pracy — zespoły do opracowywania zagadnień z tego zakresu, np. w województwach o specjalnym nasileniu problematyki rolniczej — zespół rolnictwa; w województwach o specjalnym nasileniu problematyki przemysłu — zespół przemysłu itp.

§ 30. W miastach liczących ponad 100.000 mieszkańców lub posiadających specjalnie rozwiniętą problematykę gospodarczą w pracach MKPG należy w szczególności zwrócić uwagę na:

- 1) funkcjonowanie na terenie tych miast dużej ilości zakładów produkcyjnych pracujących dla potrzeb szerszego rejonu — poza zakładami lokalnymi;
- 2) konieczność wiązania gospodarki miasta z gospodarką najbliższego jego zaplecza;
- 3) szczególne nasilenie problematyki usług dla ludności miasta;
- 4) skomplikowaną problematykę koordynacji międzyresortowej.

§ 31. 1. W miejskich i powiatowych komisjach planowania gospodarczego (pkt II i III załącznika nr 1 do uchwały) prace określone w § 14 ust. 2 oraz w § 15 niniejszych wytycznych należy skoncentrować w sekcji programowania gospodarki miasta i w sekcji aktywizacji gospodarczej, włączając do prac tych komórek zagadnienia inwestycji miasta lub powiatu oraz problematykę lokalizacyjną.

2. W pracach sekcji programowania gospodarki miasta należy uwzględnić również zagadnienia oceny projektów planów urbanistycznych.

§ 32. Liczba pracowników aparatu wykonawczego KPG według nowej struktury organizacyjnej (załącznik nr 1 do uchwały) powinna wynosić:

- 1) w Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego w Katowicach do 60;
- 2) w pozostałych wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego i w Miejskiej Komisji Planowania Gospodarczego m. st. Warszawy — 40 do 48;
- 3) w Miejskiej Komisji Planowania Gospodarczego m. Łodzi — do 30;
- 4) w Miejskich Komisjach Planowania Gospodarczego m. Wrocławia, Krakowa i Poznania — do 20;
- 5) w miejskich komisjach planowania gospodarczego miast liczących ponad 100.000 mieszkańców i posiadających specjalnie rozwiniętą problematykę gospodarczą (pkt II załącznika nr 1 do uchwały) — 9 do 11;
- 6) w pozostałych miejskich i powiatowych komisjach planowania gospodarczego (pkt III i IV załącznika nr 1 do uchwały) — 5 do 7.

§ 33. Dzielnicowe komisje planowania gospodarczego mogą działać w miastach posiadających dzielnice na podstawie uchwały prezydium miejskiej rady narodowej podjętej na wniosek prezydium dzielnicowej rady narodowej, w przypadkach szczególnej potrzeby ich funkcjonowania, uzasadnionej specyfiką gospodarczą danego miasta.